

JAZZFLITS NUMMER 428

21 OKTOBER 2024

IN DIT NUMMER:

1 BERICHTEN

4 JAZZ OP DE PLAAT

Gerlo Hesselink, Peter Somuah, Ella Zirina, Undercurrent Trio, Under the Surface, Van Ruller/Hogehuis e.a.

9 JAZZ OP HET PODIUM

Arve Henriksen/Harmen Fraanje, Opening feest 50 jaar Bimhuis.

EN VERDER (ONDER MEER):

15 Singles (Jaap Lampe)

16 Alessandro Fongaro (R. Huguenin)

18 Man met bas (Bart Hollebrandse)

21 JAAR JAZZFLITS

01 09 2003 - 01 09 2024

JF 429 KOMT 7 NOVEMBER UIT

BERICHTEN

Geen derde Waddensea Jazzfestival

Er komt geen derde editie van het Harlingse Waddensea Jazzfestival. De vele positieve reacties na afloop van de editie 2023 vertaalden zich dit jaar niet in meer bezoekers, zo meldt de organisatie. Ook was er de tweede keer minder geld beschikbaar uit fondswerving. "We hebben met pijn in het hart de conclusie moeten trekken dat het op deze manier organiseren van een kwalitatief goed festival teveel financiële risico's met zich meebrengt", aldus een persbericht. Het laatste Waddensea Jazzfestival vond deze zomer van 7 tot en met 9 juni plaats met op het programma onder anderen het Dick de Graaf Kwartet, zangeres Egle Petrosiute, Tineke Postma & The Eric Ineke's JazzExpress, Sam Newbould Quintet, Michiel Borstlap Band en WAAN. De Stichting Waddensea Jazz is inmiddels opgeheven. Ook de website is uit de lucht. "Ondanks deze beslissing kijkt het bestuur met plezier terug op het organiseren van het jazzfestival", zo laat het oud-bestuurslid Max van den Broek nog weten.

Irene Peters nieuwe directeur van het North Sea Jazz Festival

Irene Peters is vanaf 1 november de nieuwe directeur van het North Sea Jazz Festival. Ze volgt Jan Willem Luyken op, die deze functie sinds 2006 bekleedde. Hij bracht onder meer het festival van Den Haag naar Rotterdam. Luyken stapt over naar de directie van concertpromotor MOJO, de organisator van het festival. Irene Peters is momenteel zakelijk directeur bij de Ziggo Dome.

ia 77

JazzFlits

TOONAANGEVEND JAZZPERIODIEK SINDS 2003

Tineke Postma. (Foto: Dave Stapleton)

TINEKE POSTMA, ANNA SERIERSE EN LIONEL LOUEKE KRIJGEN VOOR TWEDE MAAL EDISON

Altsaxofoniste Tineke Postma heeft voor de tweede keer een Edison Jazz in de categorie 'nationaal' ontvangen. Ze mocht deze op 7 oktober in Leusden in ontvangst nemen voor haar album 'Aria', dat vorig jaar verscheen bij het Britse label Edition. In 2011 kreeg ze al een Edison Jazz 'nationaal' voor haar debuutalbum 'Dawn of Light', dat door Challenge werd uitgebracht.

Ook zangeres Anna Serierse is voor de tweede keer met een Edison bekroond. In 2023 kreeg ze het beeldje in de categorie 'vocaal nationaal' voor de plaat 'True Love's Flame' (met altsaxofonist Benjamin Herman) en deze keer mocht ze het in ontvangst nemen als vocaliste van de groep Cantorias. Die werd met de genoemde Edison voor het album 'Cantorias' onderscheiden. Gitarist Lionel Loueke kan eveneens een tweede Edison in zijn prijzenkast zetten. Die van dit jaar kreeg hij in de categorie 'internationaal vocaal' voor het album dat hij met zangeres Gretchen Parlato maakte: 'Lean In'. In 2010 werd Loueke in de categorie 'world' al onderscheiden voor zijn plaat 'Mwaliko'. [vervolg op de volgende pagina linksboven...](#)

Edison Oeuvreprijs-winnaar Benjamin Herman. (Foto: Joke Schot)

Edison Jazz 2024 (vervolg)

De overige Edison Jazz-laureaten 2024 zijn: Charles Lloyd (album 'The Sky Will Still Be There Tomorrow'; categorie 'internationaal') en Alistair Payne (album: 'REFLEX: Live at Bimhuis'; categorie 'nieuwkomer'). De Edison Oeuvreprijs Jazz is dit jaar toegekend aan altsaxofonist **Benjamin Herman**. De Edison Jazz-jury bestond deze editie uit Angelique Houtveen, Annie van der Velden, Mischa Andriessen, Frank Bolder, Marieke Meischke en Martine van Zelst. Alle genomineerde producties verschenen in de periode 1 april 2023 tot 1 april 2024. Alleen producties van leden van de NVPI (de branche-organisatie van de muziek-industrie) komen voor een Edison in aanmerking. In eigen beheer uitgegeven muziekalbums dus bijvoorbeeld niet.

Bram De Looze huisartiest van Brussels Jazz Festival 2025

Pianist Bram De Looze is huisartiest tijdens het tiende Brussels Jazz Festival. Dat wordt van 9 tot en met 18 januari 2025 in Flagey gehouden. De Looze mag drie concerten geven, waarvoor hij Thomas Morgan, Joey Bar, Hank Roberts (concert een) DoYeon Kim (concert twee) en Eric McPherson en Felix Henkelhausen (concert drie) heeft uitgenodigd. Het David Murray Quartet opent het festival. Verder zullen onder anderen KVR (de ritmesectie van STUFF. met toetsenman Niels Broos), Camilla George, Immanuel Wilkins Quartet, Craig Tabor & Brussels Philharmonic, Dishwasher, De Beren Gieren, Irreversible Entanglements, Jas Kayser en Daniel Casimir tijdens het festival te horen zijn.

LAREN JAZZ AWARD 2024 VOOR TONAL FEW

De Haagse formatie Tonal Few heeft 6 oktober de Laren Jazz Award 2024 gewonnen. 'The band is tight, they communicate clearly with each other and the audience and the solos are inventive, dynamic and delicate', aldus de jury met onder anderen presentator Co de Kloet en saxofoniste Diana Dzhabba. De winnende formatie kreeg een sculptuur, 2.024 euro en mocht een dag later het voorprogramma van een Larens optreden van de Peter Beets Big Band verzorgen.

Aan het concours deden zes conservatoriumbands mee die uit dertig aanmeldingen werden geselecteerd: Little Big Orchestra (Maastricht), Caro Trio (Den Haag), Girts Celmins Quartet (Maastricht), Vibe Infusion Collective (Amsterdam), George Hytiroglou Quintet (Rotterdam) en de winnende formatie. Alle deelnemers traden ieder twee keer op. Op 28 september voor de jury in het Larens Brinkhuis en op 5 oktober in een horecagelegenheid rondom de Larens Brink, waar de jury andermaal kwam luisteren. De kwaliteit van de bands was 'zeer hoogstaand', vond de jury. Een eervolle vermelding was er nog voor Jung-Mi, componist(e), bandleider en pianiste The Little Big Orchestra: 'The jury was especially touched by her extremely personal idiom; not only as the bandleader and pianoplayer, but mainly as a composer she is impressive.'

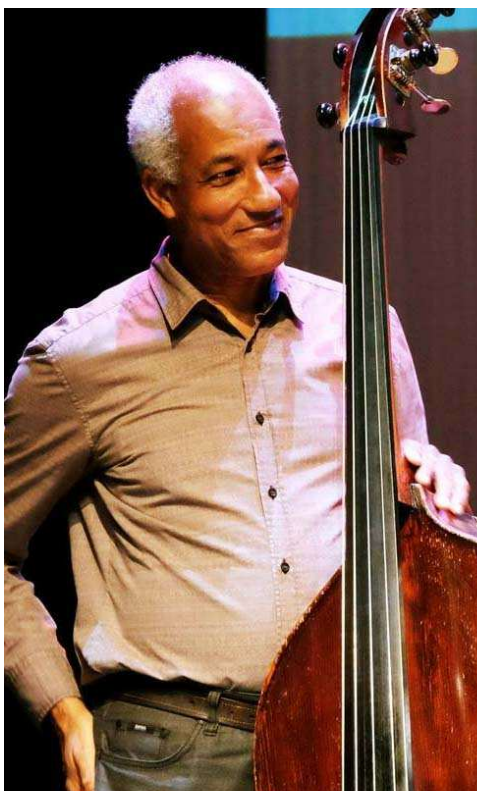

Ron Carter's (met grijze stropdas) Foursight Quartet. (Foto: Marc Gilgen)

Ron Carter deze maand veertig keer in Birdland

Bassist Ron Carter (87) treedt deze maand veertig keer op in de Birdland Jazz Club in New York. Hij staat van 1 tot en met 25 oktober geprogrammeerd in vier blokken van vijf dagen. Elke dag verzorgt hij twee optredens. Van 1 tot en met 5 oktober was Carter te horen met zijn New Jazz Trio (met pianist Donald Vega en saxofonist Donald Harrison). Tijdens deze concerten werd gitarist Russell Malone herdacht, die eind augustus in Japan overleed tijdens een tournee met Carter en Vega als het Golden Striker Trio. "We'll be finding the notes there with Russell in our hearts", zei Carter vooraf. Na twee rustdagen trad Carter vervolgens op 8 oktober weer aan voor vijf dagen met zijn **Foursight Quartet** (Jimmy Greene (sax), Renee Rosnes (piano) en Payton Crossley (drums)). Van 15 tot en met 19 oktober stond Ron Carter's Great Big Band op het affiche van de club. Carters 'tour de force' wordt van 22 tot en met 25 oktober voltooid met een reeks optredens met pianist Bill Charlap.

Pablo Nahar. (Foto: We El)

Pablo Nahar overleden

Bassist en componist Pablo Nahar is 2 oktober overleden. Hij was 72 jaar oud. Nahar was een van de pioniers van de zogenoemde Paramaribop en werd wel 'de Grand Old Man' van de Surinaamse jazzmuziek genoemd. Als beginnend musicus was Nahar lid van het Amsterdamse workshoporkest Oktopedians, dat Herman de Wit in 1972 van de grond tilde (als voortzetting van eerdere soortgelijke initiatieven midden jaren zestig). Vervolgens speelde hij in Farawe, een ensemble waarin improvisatie een belangrijke rol speelde. Medio jaren 1970 nam hij zelf het roer in handen en richtte het Pablo Nahar Quartet op. Geschiedenis schreef Nahar met het Surinam Music Ensemble, dat hij in 1981 met Glenn Gaddum (piano) en Eddy Veldman (drums) startte. Het ensemble was medevormgever van de zogenoemde Paramaribop, een fusie van bopharmonieën en ritmes uit de Surinaamse kaseko en kawina. Nahar speelde ook in Choramundo, De Perikels, Scope, SurFive, 4SURE en Royal Four. Verder gaf Pablo Nahar jarenlang les op het Conservatorium van Suriname. Afgelopen juli was hij met het Pablo Nahar Surinam Music Project featuring Eddy Veldman & Glenn Gaddum weer eens op het North Sea Jazz Festival te horen.

vervolg van deze rubriek op pag. 12

Kaaskop met vlnr: Boudewijn Lucas, Lucas van Merwijk en Ed Verhoeff. (Persfoto)

Kaaskop steekt Nederlands muzikaal erfgoed in jazzjasje

Een trio bestaande uit gitarist Ed Verhoeff, bassist Boudewijn Lucas en drummer Lucas van Merwijk gaat Nederlands muzikaal erfgoed in een jazzjasje steken. Ze gaan onder de noemer 'Kaaskop' optreden. De drie willen 'via instrumentale bewerkingen en improvisaties nieuwe dimensies geven aan melodieën die de essentie van de Nederlandse muziek weerspiegelen', zo meldt een persbericht. Het gaat nadrukkelijk niet om alleen het Nederlandse jazerfgoed, maar om de Nederlandse muziek in al haar facetten, zo valt daarin verder te lezen: "Van iconische artiesten als Boudewijn de Groot en Anouk tot klassiekers van Golden Earring en volksliederen zoals 'Aan de Amsterdamse grachten'. Bekende en minder bekende melodieën worden niet zomaar gecoverd, maar heruitgevonden met een frisse, creatieve benadering." Het project is op 23 oktober als try-out bij de Observant in Amersfoort te horen. Eind januari 2025 is de première in De Tor in Enschede.

ENGELSTALIGE VERSIE PROGRAMMA INJAZZ UITGEZONDEN VIA ONE JAZZ RADIO

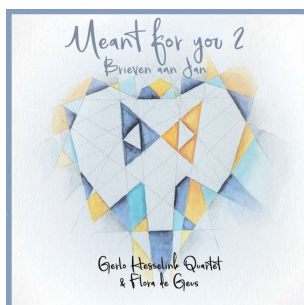
Een tweemaandelijks Engelstalige versie van het radio-programma InJazz wordt sinds begin oktober uitgezonden op One Jazz, een internationaal jazzstation dat via internet te beluisteren is. Het programma, met een selectie van live-opnames van Nederlandse jazzartiesten, wordt in opdracht van Buma Cultuur door Co de Kloet gemaakt.

De reguliere versie van InJazz Radio maakt De Kloet sinds 3 februari jl. Hij promoot in het wekelijkse programma Nederlandse jazz- en wereldmuziek. De Kloet praat met de makers, draait platen en laat concertopnames horen. Deze versie van InJazz Radio is te beluisteren op de Concertzender, NH Gooi, World of Jazz, en als podcast. Het internetkanaal One Jazz bestaat sinds eind mei en is de klok rond in de lucht. Het is een Brits initiatief, maar richt zich met tal van internationale presentatoren op een wereldwijd luisterpubliek. Tussen de gepresenteerde programma's door wordt non stop-muziek gedraaid.

Luister hier naar One Jazz: <http://www.onejazz.net/>

JAZZ OP DE PLAAT

GERLO HESSELINK QUARTET
Meant For You 2
 Eigen Beheer

In 2022 bracht de Apeldoornse saxofonist, klarinettist en fluitist Gerlo Hesselink (59) 'Meant For You' uit. Een integer en welluidend album gewijd aan zijn jong overleden zoon Jan, een veelbelovende saxofonist. Twee jaar later is het vervolg 'Meant For You 2' verschenen. Wederom bewijst het Gerlo Hesselink Quartet eer aan Jan Hesselink, die slechts negentien jaar werd en zeven jaar geleden stierf aan kanker. Inspiratiebron zijn dit keer teksten van Hester Hesselink, de moeder van Jan. Zij schreef 'Brieven aan Jan'. De liefdevolle observaties en herinneringen staan alleen in het bijgeleverde tekstboekje. Op de plaat hoor je wel een vrouwenstem maar die is van Flora de Geus en zij zingt Engelse teksten en vocalises. Flora is één van de componisten van de tien tracks op 'Meant For You 2'. De andere schrijvers zijn trombonist Henri Gerrits, pianist Dirk Balhaus en Gerlo zelf. 'Meant for You 2' is, net als zijn voorganger, geen sombere plaat. Het leven van Jan wordt andermaal gevierd in aangenaam swingende stukken. We horen weer het voor Gerlo kenmerkende lyrische spel. De tracks zijn ook dit keer compact en gevarieerd qua samenspel, helder van toon en structuur en doorspekt van liefde voor de moderne melodieuze jazzmuziek. Bijzonder fraai is het stuk 'Leipzig' met de strijkers van het Noordpool Orchestra.

Hans Invernizzi

Bezetting:

Gerlo Hesselink (altsax, sopraansax, (bas)klarinet, fluit), Dirk Balhaus (piano), Johan Plomp (bas), Joost Kesselaar (drums), Flora de Geus (zang).
 Gasten: strijkers van het Noordpool Orchestra.

Bekijk hier een video over het album:
<https://tinyurl.com/yc7ksaae>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

FILIPPO DALL'ASTA
The Hot Club Of Tenerife
 filippodallasta.com

De Italiaanse gitarist Filippo Dall'Asta maakte twee jaar geleden een rigoureuze keuze. Hij vertrok met vrouw en kinderen naar Tenerife. Geen slechte plek om je tent op te slaan zou je in eerste instantie denken. Maar voor een jonge opkomende muzikant wel een uithoek. In 2018 debuteerde Filippo met het album 'Mediterasian', een muzikale potpourri van Indiase ritmes, gipsy-gitaar en nog veel meer. De goed ontvangen cd maakte nieuwsgierig. Maar in Tenerife staan de sterren anders. Met lokale muzikanten jamde Dall'Asta in de afgelopen jaren uitvoerig in lokale hotspots met als resultaat: onversneden gipsy-swing. Het vijfkopppige gezelschap gaat er vrolijk vandoor op bekende evergreens zoals 'After you've gone' en 'Cherokee', en ook Filippo's eigen stukken passen naadloos in het gipsy-swingidroom. De intro's zijn soms afwijkend, maar dan komt het treintje op gang en krijgt het juiste tempo de overhand. Een glansrol is er voor klarinettist Kepa Martinez met zijn warme geluid en hij kan ook nog uitstekend zingen blijkt in de aanstekelijke uitsmijter 'Lonely'; een nummer met hitpotentie. Een uitschietertje is het nummer 'Not yet, Sofia!', een wiegende ballad met zwierig achtergrondje door een Pools stringkwartet. Gezien de speellijst van Filippo Dall'Asta is zijn muziek springlevend. Zijn cd 'The Hot Club Of Tenerife' is een uitstekende remedie tegen herfstige somberheid.

Sjoerd van Aelst

Bezetting:

Filippo Dall'Asta (lead gitaar), Yeray Herrera (gitaar), Kepa Martinez (klarinet, zang), Agustín Buenafuente (bas), Fernando Angulo (drums).

Bekijk hier een video over het album:
<https://tinyurl.com/5x5zsrzr>

JESSE VAN RULLER & MAARTEN HOGENHUIS
Follow The Sound
 Eigen Beheer

Ze deden het eerder, samen een album opnemen. In 2021 verscheen van gitarist Jesse van Ruller en (alt)saxofonist Maarten Hogenhuis de cd 'Spirits High'. Het grote verschil met hun nieuwe plaat is dat op opvolger 'Follow The Sound' vrijwel uitsluitend gezamenlijk gecomponeerde stukken staan. In totaal speelden Jesse en Maarten in Hogenhuis' studio acht tracks in. Ze kregen daarbij 'hulp' van de studio, zoals ze het zelf zeggen. De studio was 'het derde bandlid'. De mannen gebruikten 'sounds' uit de hele wereld van saxen en fluiten, maar je hoort ook achterkanten van gitaren, obscure gitaarversterkers en een zelfgebouwde balalaika. Maar te dol wordt het niet. De nummers zijn alle plezierig om naar te luisteren en het gros is een toonbeeld van harmonieus – en vaak lyrisch – samenspel.

Het smaakt naar meer, melden de musici, dus wie weet wat de toekomst brengt. 'Spirits High' werd in coronatijd opgenomen. Samenwerken ging toen op afstand. Het proces van samen voor 'Follow The Sound' in één studioruimte zoeken naar 'sounds', melodieën, harmonieën en ritmes maakt van de nieuwe cd een veelzijdige en veellagige uiting waarbij het wel duidelijk is wie welk instrument bespeelt, maar niet wie wat heeft bedacht. Van Ruller en Hogenhuis blijven elkaar en de luisteraar van track tot track verrassen.

Hans Invernizzi

Bezetting:

Jesse van Ruller (gitaar),
 Maarten Hogenhuis (saxen, fluit).

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/244aun75>

PETER SOMUAH
Highlife
 ACT Music

Peter Somuah
 Highlife

ACT

De muziek op de cd 'Highlife' is een trip 'down memory lane' voor de Ghanese trompettist Peter Somuah. 'Highlife'; gaat er bij u een belletje rinkelen? Het is een bijzondere muziekstroming uit Ghana die veelvuldig werd gespeeld in de jaren vijftig en zestig in lokale danstenten. En reken maar dat je er op kan dansen. Peter Somuah heeft in zijn jonge jaren nog een restje van deze muziekstroming meegemaakt en zelfs meegespeeld. Hij woont inmiddels al jaren in Rotterdam en maakte met zijn debuut-cd 'Letter Of The Universe' grote indruk. Het leverde hem twee jaar geleden een Edison op. Was zijn eerste cd nog een staalkaart van afrojazz in de brede zin van het woord, in zijn nieuwste project 'Highlife' graaft hij diep in deze prachtige Ghanese dansmuziek. De cd opent met 'Koo Nimo', één van de Highlife-helden en inmiddels negentig jaar, die kort en krachtig de herkomst van Highlife uitlegt. Peter Somuah reisde er speciaal voor naar Kumasi om deze legende een plekje op zijn cd te geven. Maar hij bezocht ook andere helden zoals Gyedu-Blay Ambolley en Pat Thomas met de instrumentele tracks voor een vocale bijdrage. Het is een rijke cd geworden; een monumentje voor Highlife. Alhoewel het merendeel van zijn bandleden ingebed zijn in de Nederlandse jazzcultuur klinkt het eindresultaat verbluffend authentiek, met als kanttekening dat er voor de kenner allerlei kleine moderne variaties zijn. Peter Somuah zelf schittert op trompet met de melancholische autoriteit van Miles en de kracht van zijn idool Roy Hargrove. Er is dan ook niets aan het toeval overgelaten, zoals de fraaie analoge klank van de Berlijnse Butterama Recording studio. De aanstekelijke dansgrooves komen veelal van Peter Somuah zelf en op het nummer 'Mental slavery' zingt hij een prachtige tekst. In dit nummer wordt de muziekstroming Highlife ingekookt tot een klein, authentiek klinkend mees-terwerkje.

Sjoerd van Aelst

Bezetting:

Peter Somuah, (trompet, vocals), Jesse Schilderink (tenorsax), Anton de Bruin (keyboards, rhodes, synth), Jens Meijer (drums), Danny Rombout (congas, shekere), Marijn van de Ven (bas, el bas) Lamisi Akuka, Pat Thomas, Gyedu-Blay Ambolley (vocals), Thomas Botchway (talking drums), Bright Osei Baffour (gitaar).

Luister hier naar het nummer 'Chop chop':

<https://tinyurl.com/y89rmnfx>

TANGOZZs&WORLD
Dancing With The Classics
 Eigen Beheer

Het was niet de bedoeling van arrangeurs Ruud Bergamin (saxofonist) en Wim Warman (pianist) voor de laatste cd van hun internationale orkest TangoZZs&World, getiteld 'Dancing With The Classics', klassieke werken van bekende componisten te verbeteren, te herschrijven of te populariseren. En dat deden de twee ook niet. Wel hesen zij negen bekende stukken in een nieuw aantrekkelijk tango-jasje. En ze voegden twee eigen composities toe. Alle elf stukken zijn tango's, maar ze verraden de jazzachtergrond van Ruud en Wim.

De zes musici van TangoZZs&World komen uit alle windstreken (Nederland, Rusland, Spanje, Costa Rica en Turkije) maar vinden elkaar in de liefde voor de geesteskinderen van Johannes Brahms, Frédéric Chopin, Claude Debussy, Antonin Dvorak, Wolfgang A. Mozart, Johann Pachelbel, Nikolai Rimsky-Korsakov, Erik Satie en Pjotr Tchaikovsky. En aan dat lijstje mogen we Bergamin en Warman toevoegen. Ruuds 'Tango of hope' en Wims 'Sentimientos pasados' vallen op geen enkele manier uit de toon tussen de klassiekers. Het album is live opgenomen in Matrix Rotterdam en de hoorbare aanwezigheid van enthousiast publiek geeft de cd een meerwaarde. Je krijgt het gevoel dat de orkestleden extra hun best doen. Ze creëren ontegenzeggelijk een 'vibe' die recht doet aan de inventieve arrangementen. Het samenspel is hecht, gepassioneerd en onberispelijk en het orkest swingt dat het een aard heeft. Je krijgt als luisteraar spontaan zin om in je eigen huiskamer met overgave de tango te gaan dansen.

Hans Invernizzi

Bezetting:

Ruud Bergamin (saxen), Ruzana Tsymbalova (viool), Helena Sousa Estévez (accordeon), Alejandra Rony (bas), Alper Kekeç (percussie), Wim Warman (piano).

Beluister en bekijk hier 'Dance at the swan lake':
<https://tinyurl.com/4f6uaeff>

Bezetting Undercurrent Trio:

Suzan Veneman (trompet, bugel), Iman Spaargaren (tenorsaxofoon, klarinet, basklarinet), Guillermo Celano (gitaar), Marcos Baggiani (drums).

Beluister het album hier:
<https://tinyurl.com/bdcshd2u>

UNDERCURRENT TRIO & SUZAN VENEMAN
Cloud Song
 Zennez Records

Tijdens het afgelopen Duketown Jazz Festival had het Undercurrent Trio met gasttrompettiste Suzan Veneman een bijzonder optreden. Dit optreden was eigenlijk op de verkeerde plek geprogrammeerd. Niet in een perfecte luisterruimte zoals de Toonzaal, maar op een pleintje waar vooral liefhebbers van harde funky rockjazz kwamen. Toch liep vrijwel niemand weg en werd er ademloos geluisterd.

Dat was kennelijk te danken aan de oprechte, recht uit het hart komende muziek, die niet echt makkelijk was en toch toegankelijk bleek. Op de cd 'Cloud Song' die een half jaar later werd opgenomen, is dit niet anders. In tien nieuwe nummers, alle door Iman Spaargaren geschreven, wordt zijn concept van het Undercurrent Trio in al zijn veelzijdigheid getoond.

Het titelnummer vat die methode goed samen. Na een melodieuze collectief begin, komt de Argentijnse gitarist Celano langzaam maar zeker helemaal los, zet drummer Baggiani - ook uit Argentinië - een ander tempo in, en zoekt Spaargaren op tenorsax de vrijheid op. Met een slepend ritme gaat dat op een dromerige manier verder in het volgende nummer 'Buenos Aires revisited'. Spaargaren op basklarinet doet daar aan Jimmy Giuffre denken, Veneman op trompet kleurt de melodielijntjes in met subtiele pastelinten en de dromerige sfeer komt tot leven. Veneman speelt verderop vaker bugel dan trompet en zweeft vrij over de akkoorden, met een Ellington-achtige tegenstem van Spaargaren.

De composities hebben een onnadrukkelijke schoonheid, onopvallend in hun schijnbare eenvoud, en intrigerend door hun verscholen complexiteit. De sfeer meandert subtiel door de nummers, die met elkaar een perfect passend geheel vormen. De kleuren zijn helder, vervagen langzaam en veranderen daarmee van kleur en karakter. De composities zijn als de hoofdstukken van een groter verhaal die bij elkaar horen en waarin de fellere delen steeds meer rust vinden in schoonheid. In de muziek wordt regelmatig gerefereerd aan de rijke jazzhistorie en de muziek kun je uiteindelijk het best tot je nemen in de volgorde zoals hij opgediend wordt. De cd eindigt met de toegift 'Kattenbel'. Hoor ik dat goed? Het staat niet op het hoesje, maar is dat geen altsaxofoon of is het Paul Desmond zelf? Hoe dan ook, 'Cloud Song' is pure schoonheid samengeperst op een klein zilverkleurig schijfje. **Tom Beetz**

Bezetting: (zie hiernaast links)

UNDER THE SURFACE

The Book

Eigen Beheer

Bezetting:

Sanne Rambags (zang),
Bram Stadhouders (gitaar),
Joost Lijbaart (drums, percussie),
Mark Wilkinson (vormgeving).

Under the Surface live in 2023:

<https://tinyurl.com/4xjp3b7k>

In de besprekingen van hun concerten en platen refereren de recensenten vaak aan de sterk beeldende kwaliteit van de muziek van het trio Under the Surface. Vormgever Mark Wilkinson (bekend van zijn werk voor onder meer Iron Maiden en Judas Priest) raakte in de ban van hun muziek, en er werd besloten tot een samenwerking. Het resultaat ligt er nu in de vorm van een boek-plus-cd. Maar die droge constatering doet het te kort, want je zou eerder kunnen spreken van een 'Gesamtkunstwerk'. Wilkinson ging even intuïtief te werk als Under the Surface, met als kernbegrippen 'A leap of faith' (een sprong in het diepe), 'vulnerability' (kwetsbaarheid) en 'trust' (vertrouwen). In het boek combineert hij foto's van zangeres Sanne Rambags, gitarist Bram Stadhouders en slagwerker Joost Lijbaart met beelden uit de natuur, schilderijen, collages, dagboekfragmenten van het drietal en affiches van concerten in de dertig landen waar ze al speelden. Er zit geen chronologische volgorde of wat dan ook in, en het beste is om de stroom van beelden en teksten te ondergaan zonder daar al te veel bij na te denken, op dezelfde manier waarop je de muziek het beste tot je kunt nemen. 'When the playing starts, the thinking stops' (als het spelen begint, houdt het denken op) staat er ook onder een afbeelding op pagina negen. Achter in het boek bevindt zich een cd met als titel 'Resonances', een opname van een drie kwartier lange improvisatie die de NTR in september 2020 opnam voor het programma New Generation. Het stuk voelt als een ritueel, overigens zonder enige religieuze bijklank, hooguit als een statement van spiritualiteit, de zoektocht naar de vraag 'waarom zijn wij hier op aarde?' en het onderzoeken van het onderbewuste. Want daar onderscheidt Under the Surface zich ook mee van andere improvisatoren. Hun 100% geïmproviseerde muziek laat zich met niks anders vergelijken, al heeft die wel een sterk Europese component – met Amerikaanse jazz heeft het allemaal niets van doen. Door de prachtig in dynamiek opbouwende soundscapes (van verstild tot opzwevend en hypnotiserend), liederen met en zonder tekst en intense dansen wordt de luisteraar meegevoerd. De combinatie van de muziek op de cd en de beelden in het boek versterkt elkaar tot iets wat beide media ontstijgt. Als derde onderdeel van de totaalbeleving is er ook nog een korte film die het Britse filmmakersduo David Lam en Hannah Thompson over en met de band maakte, tijdens een periode van een maand tussen twee concerten. In de constructie van de film (waarin de musici aan het woord komen, afgewisseld door natuurbeelden, alledaagse scènes en concertfragmenten) lijkt de film sterk op de vorm van het boek. Ook bevat de film beelden en uitspraken van het drietal die in het boek zijn opgenomen. Hij is op YouTube te bewonderen: https://youtu.be/wBYIDx_jyig?feature=shared.

Herman te Loo

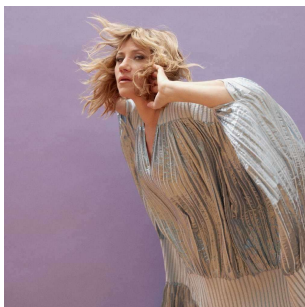
Voor meer informatie over het boek:

<https://triounderthesurface.com/the-book/>

LUCY WOODWARD & THE ROCKETEERS

Lucy Woodward & The Rocketeers

Eigen Beheer

In de vorige Jazzflits besprak ik het nieuwe album van Bonsai Panda, en nu treffen we de co-leiders van die groep, trombonist Louk Boudesteijn en gitarist Jelle Roozenburg, als arrangeurs van dit korte, titelloze album van zangeres Lucy Woodward. De platen verschillen van elkaar als dag en nacht, maar toch is er één belangrijke overeenkomst: creativiteit. Behalve één eigen nummer ('Rocketeer') vinden we vier niet geheel onbekende nummers op de cd, maar die zetten de zangeres en de bigband volkomen naar hun eigen hand. Zo opent 'Plain gold ring' (bekend van Nina Simone) in Keltische folksferen, om daarna funky los te gaan. Woodward pakt daarbij vocaal lekker uit met een goede soulstem en tenorsaxofonist Jesse Schilderink levert een bronstige solo. Ook in Donny Hathaway's 'Tryin' times' zet de zangeres een flinke strot op, opgestoten door de pompemde saxen. En zelfs de Elvis-hit 'Love me tender' krijgt een eigenzinnige lezing, die inderdaad teder is, zonder ook maar een moment klef te worden. Billy Strayhorn's 'A Flower is a lovesome thing' opent met de stem van Woodward en de basklarinet van David Kweksilber, waarna een smaakvol arrangement inzet, met vervreemdende gitaarklanken van Roozenburg onder de solo van Nicolo Ricci, om weer te eindigen met basklarinet en zang. Het titelstuk is een mooi liedje, dat je na het ruime halve uur dat de plaat duurt doet verlangen naar meer. Want Lucy Woodward, een Amerikaanse die vanuit Rotterdam opereert, heeft heel wat in haar mars, en met zo'n subliem bezet orkest met twee eigenzinnige leiders/arrangeurs, zullen we vast nog meer moois van haar gaan horen.

Herman te Loo

Bezetting:

Lucy Woodward (zang, gong), Romain Bly, Jan van Duikeren, Camille Passeri, Peter Somuah (trompet), Louk Boudesteijn, Maarte Combrink, Efe Erdem (trombone), Juliane Gralle, Berend van Gurp (bastrombone), Remi J. Edson (fluit, atfluit), Alba Gil Aceytuno (altsax), Nicolo Ricci (tenorsax), Jesse Schilderink (tenorsax, baritonsax). David Kweksilber (baritonsax, basklarinet), Alexander van Popta (piano), Jelle Roozenburg (gitaar), Udo Pannekeet (bas), Niek de Bruijn (drums).

Luister hier naar tracks van het album:

<https://tinyurl.com/4r9rszvj>

ELLA ZIRINA

Boundless Blue, Sunset Hue

Dox Records

Ella Zirina (1997), afkomstig uit Letland maar nu woonachtig in Amsterdam, heeft een razendsnelle opmars in de Nederlandse jazzgitaarscene achter de rug. De nog jonge gitariste studeerde cum laude af aan het Conservatorium van Amsterdam en is nu gitaardocent aan de jazzafdeling van het Koninklijk Conservatorium van Den Haag. Als je haar derde cd 'Boundless Blue, Sunset Hue' beluistert, begrijp je waarom het zo hard is gegaan met de Letse. Ella laat in twee verschillende triobezettingen (met gasten) horen dat zij perfect begrijpt hoe je jazz speelt op een gitaar.

Schijnbaar moeiteloos en zeer ontspannen laat ze in elf eigen stukken horen wat ze in haar mars heeft. En dat is veel. Ze klinkt alsof ze al vele tientallen jaren op haar instrument speelt, in een weelderige vrije stijl. Technisch lijkt Zirina alles aan te kunnen. Veel belangrijker is of je met muziek het hart van de luisteraar kunt raken en daar slaagt Ella heel goed in. Haar rijke spel klinkt in diverse bezettingen gelaagd en emotioneel. Freaken is Ella vreemd maar dat ze flitsende 'licks', 'grooves', 'riffs' en loopjes kan spelen, mogen we best weten.

Zirina was al op verschillende prominente podia in Europa te horen: het Bimhuis, het Amersfoort Jazz Festival en het Oslo Jazz Festival, met grote namen als Kurt Rosenwinkel, Joey Baron en Tineke Postma. Door deze ervaringen heeft de Letse een eigen muzikale stem ontwikkeld. Die is tijdloos. Want je hoort dat ze zich heeft laten inspireren door de oude helden als Bill Frisell, Bill Evans, Jim Hall en Wes Montgomery, maar ook snapt hoe je anno 2024 je jazzgitaarspel aantrekkelijk houdt. Bijvoorbeeld door af en toe je sound een randje oversturing te geven.

Hans Invernizzi

Bezetting:

Ella Zirina (gitaar), Jamie Peet, Eloi Pascual Nogue (drums), Ton Felices, Felices (bas), Otis Sandsjö (sax), Chaerin Im (piano), Liga Zirina, MengHan Wu (viool), Ida Weidner (viola), Joshua Herwig (cello).

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/bdfaaz49>

JAZZ OP HET PODIUM

50 JAAR BIMHUIS

Datum en plaats:

1 oktober 2024,
Bimhuis, Amsterdam.

Het doorgaans kale atrium in het Amsterdamse Muziekgebouw aan het IJ, is op dinsdag 1 oktober getransformeerd tot een feestelijk dorpsplein vol ballonnen, vrolijkheid en champagne. Het Bimhuis ziet Abraham en dus is het feest! Dat duurt de hele maand oktober lang en omvat vijftig concerten, exposities en op de tap het eigen 'Impro' dat tintelt als een Geuze. Een maand lang genieten dus en reflecteren op (de komende) vijftig jaar van een vrijgevochten Nederlands jazzpodium.

De aftrap van de feestelijkheden werd 1 oktober om **19.00** uur gegeven. De betonnen muur in het atrium doet voor de gelegenheid dienst als projectiescherm. Daarop wordt een fraai vormgegeven compilatie van ontroerende/roerige Bimhuis-hoogtepunten getoond. Publiek en musici staan dwars door elkaar. Uit de goederenlift (je wist niet eens dat die daar is) marcheert een brassband die een vrolijke mars inzet.

De band, **BigBim 50** gedoopt en geformeerd door **Martin Fondse**, speelt zijn 'Home', een eerbetoon aan de oprichters, inspiratoren en pioniers van het Bimhuis, en alle muziek die daar in de afgelopen halve eeuw heeft geklonken. Marching band/jazzorkest/kamerensemble BigBim 50 – met hout, koper, slagwerk, piano en gitaar ineen – bestaat uit een dwarsdoorsnede van (jazz)musici die het Bimhuis in de afgelopen jaren betraden. Volgens Fondse 'is het Bimhuis een thuis voor vele musici en een breed en gedreven publiek, vol herinneringen, ervaringen en baanbrekende muziek'. Hij construeerde een onweerstaanbaar werk, dat een lappendeken is van feiten en gebeurtenissen uit de Bimhuishistorie. Mooi en aandoenlijk is een duet met een pianospelende Misha Mengelberg, die is te zien in een filmfragment. Met tal van herinneringen roept Fondse het nodige jeugdsentiment op, maar ook laat hij zien: het Bimhuis is tot volle wasdom gekomen.

[vervolg in de rechterkolom...](#)

BigBim50 betreedt de zaal. (Foto: Joke Schot)

Na een uur is het voorbij en betreedt directeur **Meike Loeven** om **20.00** uur het podium. Ze bedankt de talloze betrokkenen en het Amsterdamse conservatorium. Met het citaat 'ik loop mijn hele leven met mijn oren open' herdenkt ze Willem van Manen, op 26 september overleden en één van de grondleggers van het Bimhuis. Ook bedankt zij de stad Amsterdam, die het behoorlijk eigenwijze ding (Bimhuis) altijd heeft gesteund. Vijftig jaar Bimhuis staat voor een stoet aan musici en kunstenaars die het immer kritische publiek is blijven voeden, zo stelt ze. Ook bedankt Loeven haar team dat altijd instaat voor het perfecte gesprek tussen makers, bezoekers en de samenleving. Het Bimhuis is altijd open en dat zal zeker nodig zijn in deze roerige tijden. Dan neemt burgemeester Femke Halsema de microfoon over. Ze gaat om te beginnen terug naar 1974. Amsterdam zuchtte onder verwaarlozing en sloop. De verbeelding was aan de macht en wilde van de stad een moderne 'city' maken. Bewoners kwamen in opstand tegen de regenteske bestuurders en hun technocratische cultuur, want in hun visionaire stad was er niet langer ruimte voor spontaniteit en improvisatie. Sommigen gingen de cultuur bij de wortels te lijf, zoals de oprichters van het Bimhuis. Experiment, avant-garde en verfijning bleken een voedingsbodem die fijnproevers uit de hele wereld naar dat Bimhuis trok, vervolgt Halsema haar toespraak. Jazz is romantisch en nostalgisch, maar ook rauw en revolutionair, en daarmee de soundtrack van de nacht in deze stad, die steeds weer nieuwe generaties aanspreekt. In wezen is jazz een rebellerende kunstvorm die vooruitloopt op de tijdgeest. Zeker ook nu hebben we de nieuwsgierigheid, de opstandigheid en de vrijheidsdrang net zo [vervolg op de volgende pagina linksboven...](#)

hard nodig als vijftig jaar geleden, vindt ze. We hebben een cultuur nodig die geen valse tegenstellingen schept. Die cultuur is op weinig plekken zo thuis als in het Bimhuis. Amsterdam eert het jazzpodium dat wordt bewonderd en geliefd is en daarom heeft het college van burgemeesters en wethouders aan het Bimhuis een jubileumpenning van de stad toegekend, zo besluit ze. Ze reikt de penning, een oorkonde en de versierselen vervolgens uit aan Meike Loeven en Bimhuisprogrammeur Frank van Berkel. "Dat is leuk... en ook nog eens uitgereikt aan twee Rotterdammers", roept Benjamin Herman, die de avond samen met Kika Sprangers presenteert.

Om **20.30** uur was het tijd voor het eerste concert van de jubileummaand. Dat werd gegeven door de Tineke Postma Group. Met dit kwartet is Tineke begonnen aan een veelbelovend nieuw hoofdstuk. 'Idyll for Ellemis', het eerste stuk dat klonk, duwde het publiek met de neus op de feiten: zo klinkt jazz vandaag op het scherpst van de snede. Dat wil zeggen: zeer expressief. Frontvrouw Postma manoeuvreerde tussen lyriek en extase. Haar bravoure en avant-garde overstegen de stoutste verwachtingen. Postma maakt grote sprongen. Inspirende muziek van een onweerstaanbare groep.

Het concert van **James Brandon Lewis & Chad Taylor**, om **21.45 uur**, maakte de avond compleet, met een sobere demonstratie van eigentijdse free jazz. Lewis feliciteerde het Bimhuis en benadrukte dat hij het jubileum een bijzondere prestatie vindt, in een tijdsgewricht waarin veel zalen moeten sluiten.

Lewis toon was droog, vol en warm. Kaal, ontleed tot de essentie, waren de pakkende tunes en de vele uitwerkingen daarvan. Hij speelde talloze passages waar de vonken vanaf sprongen. Wie goed luisterde kon de negrospirituals en blues, en daarmee de roots van de jazz terughoren in zijn betoog, waarin hij en passant fragmenten van de grootste standards verstopt. Zijn kunst om aan het riet van de tenorsax te zuigen in plaatse van erop te blazen maakt zijn verbluffende techiek zeer compleet. Drummer Chad Taylor vertelt zijn eigen verhalen, die hij subtiel in het spel van zijn opponent weeft. Deze jonge giganten onderstreepten samen nog maar eens de existentiële waarde van het Bimhuis.

Roland Huguenin

Een impressie van het openingspektakel onder leiding van Martin Fondse. (Foto's: Joke Schot)

VARIA

Info gevraagd over Billy Root

Onze medewerker Erik Carrette is bezig met een artikel over de Amerikaanse tenor- en baritonsaxofonist William (Billy) Root. Hij was ooit in Nederland met het Rein de Graaff Trio. Mocht u bijzondere informatie over deze musicus hebben of misschien zelfs een foto, dan houdt hij zich van harte aanbevolen. U kunt hem bereiken via jazzflits@gmail.com.

ARVE HARIKSEN & HARMEN FRAANJE

Bezetting:

Arve Henriksen
(trompet, elektronica, zang),
Harmen Fraanje (piano).

Datum en plaats:

26 september 2024,
Podium aan Schouwen, Kerk van Burgh.

Het optreden van de Noorse trompettist Arve Henriksen en pianist Harmen Fraanje in de kerk in Burgh op Schouwen-Duiveland was het eerste concert van het nieuwe Zeeuwse Podium Aan Schouwen. De Burghse concert-organisator Jurgen Gudde ziet een gat in de markt voor een laagdrempelig podium voor jazz, wereldmuziek en neoklassiek. De sfeervolle Burghse kerk bezit een intieme zaal met een zuivere akoestiek, die zich uitstekend leent voor de kamer-muziek die hij voor ogen heeft.

Gudde heeft een passie voor muziek. Hij werkt al lang in Rotterdam en was daar jarenlang gastheer in LantarenVenster, en organiseerde ook wel eens concerten. Gudde heeft een goed netwerk opgebouwd en durft het aan om te doen wat hij het allerliefste doet: mensen verbinden door samen te genieten van 'mooie muziek'. Met de inzet van familie en vrienden krijgt de realisatie van zijn lang gekoesterde droom nu handen en voeten.

Het concert van Henriksen en Fraanje was meteen een schot in de roos. Een betere ambiance dan de Zeeuwse kerk is voor hun muziek nauwelijks denkbaar. De twee zijn verbonden aan ECM Records, dat afgelopen januari hun nieuwste album 'Touch Of Time' lanceerde. In het kader van hun Europese tournee geven ze ook in Nederland enkele concerten. Hun atmosferische muziek is rijk [vervolg in de rechterkolom...](#)

Arve Henriksen. (Foto: Joke Schot)

aan melodieën, texturen en ruimtelijke klankschakeringen. Hun thema's en improvisaties zijn genuanceerd.

Onder de zwevende preekstoel stonden een Bösendorfer-vleugel en een imposant elektronisch laboratorium. Omgeven door tal van keyboards en gadgets is Henriksen voortdurend in de weer met het creëren van soundscapes en manipulaties van zijn trompetklank. Fraanje reageert daarop en weet precies hoe hij zijn genuanceerde pianospel kan invoegen. De muzikale lijnen zijn onvoorspelbaar. Toch zijn rust en balans de pijlers onder deze muziek en voltrekt zich afgewogen ensemblespel. Een deel van het concept schuilt in het gebruik van sequensen en loopeffecten. De mystiek in hun beeldende muziek is geïnspireerd op het Noorse landschap. Daarnaast mengen Fraanje en Henriksen stijlelementen uit jazz, blues en volksmuziek in hun opmerkelijke samenspel. In de uitverkochte zaal werd enthousiast gereageerd. Podium Aan Schouwen ontving een 'gezegende' doop. Dit podium is een waardevolle aanwinst voor Zeeland. We gaan het programma met interesse volgen.

Roland Huguenin

Meer info: <https://podiumaanschouwen.nl/>

BERICHTEN (vervolg pag. 3)

Henk Kraaijeveld won in 2013 het Nederlands Jazz Vocalisten Concours. (Persfoto)

NEDERLANDS JAZZ VOCALISTEN CONCOURS KEERT TERUG

Na tien jaar afwezigheid keert het Nederlands Jazz Vocalisten Concours terug. Het wordt als vanouds in Zwolle gehouden, in samenwerking met het ArteZ conservatorium en Zwolse theaters. De finale van de komende editie is op 2 februari 2025. Eerdere winnaars waren onder anderen Carmen Gomes, Francien van Tuinen, Esra Dalfidan, Maria João Mendes en Henk Kraaijeveld.

Het Nederlands Jazz Vocalisten Concours werd sinds 1995 elke twee jaar georganiseerd in schouwburg Odeon in Zwolle. Het ontwikkelde zich in de loop der jaren van een regionaal evenement tot een festival van nationale allure. De begin 2015 geplande elfde editie werd geschrapt, omdat een aantal culturele fondsen niet langer bereid was om een financiële bijdrage te leveren. Na tien edities viel toen het doek. De inschrijving van het komende elfde concours staat open voor in Nederland woonachtige vocalisten van alle leeftijden. Uit de inzendingen worden zestien halve finalisten gekozen. Die treden op 8 en 9 januari 2025 voor de jury op. Zes deelnemers gaan door naar de finale. Het concours kent een hoofdprijs en een tweede en derde prijs.

Info: www.dutchvocaljazzcontest.nl

VARIA

Bettina Bánki in Voorschoten. (Foto: PJPJ)

De Hongaarse zangeres **Bettina Bánki** trad 12 oktober samen met haar 'birds' bij PJPJ Voorschoten op. Bánki is derdejaars jazzstudente aan het Koninklijk Conservatorium Den Haag. Het was voor het eerst dat zij op het podium stond met haar 'birds': Pascal van den Dool (piano), Basso Chan (contrabas) en Hafsteinn Davíðsson (drums). De band wisselde jazzstandards af met eigen composities van Bánki. Muisstil was het publiek toen zij a capella drie Hongaarse volksliederen zong.

Laundry Big Band geeft 150ste 'wasdag'-concert

Op maandag 4 november geeft The Laundry Big Band haar 150ste 'wasdag'-concert in De Vorstin in Hilversum, sinds tien jaar de vaste stek voor deze concerten. Op een 'wasdag'-avond wordt eerst gerepeteerd met de solisten en rond 21.30 uur begint dan het concert. Voor het jubileumconcert zijn drie gasten uitgenodigd: zangeres Lucette Snellenburg, saxofonist Sjoerd Dijkhuizen en trombonist Bart van Lier. De band staat onder leiding van ex-Skymasters-trombonist Pieter van den Dolder. De zaal gaat om 20.00 uur open.

De beste jazz van Bandcamp

Maandelijks maakt het muziekplatform Bandcamp een overzicht van de 'beste jazz'. Het is een heerlijke bron van nieuwe jazz, zegt onze medewerker Jaap Lampe. Hij beveelt het overzicht van harte bij u aan. Dit is de link naar de beste jazz van de laatste maanden: <https://daily.bandcamp.com/best-jazz>.

Loet van der Lee vervolgt zijn reeks 'Beter trompet spelen'

Trompettist Loet van der Lee breidt zijn reeks van zes leerboeken 'Beter trompet spelen' binnenkort uit met een zevende en achtste deel. Deel zeven betreft de aanzetten in de laagte en zal vijftien etudes met telkens drie introducerende oefeningen bevatten. In deel acht komen algemene oefeningen voor uithoudingsvermogen, techniek en bereik te staan. Recentelijk bracht hij een tweede editie uit van het zesde deel van 'Beter trompet spelen' met oefeningen om op te warmen. De hele reeks is zowel in druk als digitaal via de webwinkel van Van der Lee verkrijgbaar.

Meer info:

<https://www.vanderleemusic.com/shop>

Jazz in Aartswoud krijgt vervolg in 2025

De eerste uitverkochte editie van het festival Jazz in Aartswoud - in de stal en op het terrein van het Rundveemuseum Aat Grootes in de West-Friese plaats - krijgt een vervolg. "Het kriebelt natuurlijk na zo'n uitverkochte eerste editie. Uit de feedback van de bezoekers klonk echter eenstemmig: 'Hou het kleinschalig'. We hebben daarom besloten om niet te gaan uitbreiden en het festival goeddelijk en laagdrempelig te houden. Natuurlijk wel met de crème de la crème op het podium", aldus de organisatoren in een nieuwsbrief. De volgende editie is op 30 en 31 augustus 2025.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

Podcast over diversiteit in Nederlandse jazzorkesten

Onder de titel 'Ik hoor geen kleur' is sinds 9 oktober een podcast te beluisteren over het gebrek aan diversiteit in Nederlandse jazzorkesten. Organisatiepsycholoog Lara Godschalk en cultureel antropoloog Eva van Ooijen spreken met muzikanten, onder wie zangeres **Sabrina Starke**, bandleiders, en docenten en studieleiders op het conservatorium over dit onderwerp. Godschalk: "Tijdens een concert van Sabrina Starke met het Jazz Orchestra of the Concertgebouw viel mij op dat er alleen maar witte mensen (onder wie één vrouw) in het orkest zaten." Naar aanleiding hiervan nam ze vervolgens de vaste bezetting van andere Nederlandse jazzorkesten onder de loep. "Het resultaat was verbazingwekkend. De vaste muzikanten in de zeventien onderzochte 'gerenommeerde jazzorkesten' zijn voor 96 procent wit en man, en op de jazzafdelingen van conservatoria zijn ook weinig Nederlandse studenten en hoofddocenten van kleur te vinden. De bestaande orkesten in de scene bestaan veelal uit vriendengroepen van witte mannen die elkaar kennen van het conservatorium", meent Godschalk. De podcast 'Ik hoor geen kleur' is onderdeel van DOCS, een reeks audiodocumentaires van de publieke omroep onder eindredactie van NTR en VPRO.

Beluister de podcast hier: <https://tinyurl.com/yc2zzb6p>

The Jazz Express komt naar Amsterdam. (Persfoto)

Classic Express wordt bij Bimhuis even Jazz Express

Als onderdeel van de viering van het vijftigjarig bestaan van het Bimhuis zal de mobiele concertzaal Classic Express van 21 t/m 27 oktober omgedoopt worden tot Jazz Express en Amsterdam aandoen. De Jazz Express is een uitschuifbare trailer die kon worden veranderd in een volledig uitgeruste concertzaal van veertien meter lang en zeven meter breed. Normaal gesproken wordt de trailer door het Prinses Christina Concours ingezet om schoolkinderen met klassieke muziek te laten kennismaken. De bezoekende kinderen kunnen muziek horen (een concert van zo'n drie kwartier), vragen stellen en met de musici meespelen. In de Jazz Express draait het uiteraard om jazz. Jonge talenten zoals Elmer Jacobs (saxofoon, 15 jaar), Sadewa Bekker (trompet, 18 jaar), Justus Hoitink (trompet, 16 jaar) en Katja Kuipers (zang, 15 jaar) zullen het podium delen met professionele jazzmuzikanten, onder wie saxofoniste Kika Sprangers. Ze hopen de kinderen te inspireren en 'te laten zien hoe jazzmuziek grenzen kan verleggen en verbinden', aldus een persbericht. Van 21 tot en met 25 oktober zijn Amsterdamse schoolkinderen welkom. Op 26 en 27 oktober staat de mobiele concertzaal onder het Bimhuis en kan iedere belangstellende komen luisteren. Zaterdag is er een concert om 13.00 uur en op zondag om 12.30 uur, 15.00 uur en 16.30 uur.

NTR maakt podcast over jazz en propaganda

Onder de titel 'Armstrong in Blokker' is 18 oktober een NTR-podcast gestart over jazz en propaganda. Armstrong trad zondag 10 mei 1959 in de veilinghal van het Noord-Hollands dorp Blokker op. Zevenduizend mensen waren aanwezig, onder wie de ouders van cultuurhistorica en docent geschiedenis Jantine Swagerman. Hoe kwam Armstrong daar, zo vroeg ze zich af. Ze stuitte in haar onderzoek op de United States Information Agency (USIA). Die probeerde in de Koude Oorlog met culturele diplomatie de VS te promoten. Niet open en bloot, maar heimelijk. Verklaarde dat de vele optredens van jazzmuzikanten in Europa, zo vroeg Swagerman zich af. En was Armstrong onderdeel van deze Amerikaanse culturele kruistocht? Het antwoord wordt gegeven in de zesdelige podcastserie die ze samen met historica Marike Barendse maakte.

JAZZ IN BEELD (zie hiernaast)

Saxofonist **Paul van Kemenade** (1957) bouwt zijn carrière in de loop van dit jaar af. 'Ik vind het dan mooi geweest, 't is tijd voor wat anders'. In de afscheids-tournee speelde hij met zijn Classic Quintet op 5 oktober bij Hot House Jazz in Leiden. Van Kemenade liep losjes door het repertoire, zowel rijp als groen, om vooral stil te staan bij de muzikanten die hem hadden geïnspireerd en zijn eigen composities die daaruit voort waren gekomen. Het begin was voor Charles Mingus met het nummer 'JaJaJa'. Verderop 'Gato', een fantastische ode aan Gato Barbieri en de toegift 'Soul'Afrique' droeg de band op aan de Zuid-Afrikaanse muzikanten met wie ze veel gespeeld hebben. Ondanks, of misschien dankzij de [vervolg in de rechterkolom...](#)

Van boven naar beneden: Pieter Bast, Paul van Kemenade en Eric van der Westen. (Foto's: Marcel Schikhof)

lange samenwerking spatte het speelplezier van het kwintet nog steeds van het podium. Na een rijke loopbaan van bijna vijftig jaar weet Paul van Kemenade nog steeds te overtuigen met zijn toon, techniek en humor. Toch wel jammer dat we dat straks moeten missen. **Marcel Schikhof**

Bezetting:

Paul van Kemenade (altsax, composities), Jeroen van Vliet (piano), Louk Boudesteijn (trombone), Eric van der Westen (bas) en Pieter Bast (drums).

JAZZ OP DE PLAAT

SINGLES

Vaak brengen muzikanten één of meer singles uit als voorproefje van een nieuw album, maar steeds meer muzikanten maken (soms in hoog tempo) bijna alleen maar singles en zelden een compleet album. Ze werken vaak met verschillende muzikanten en variëren in stijlen en ideeën. Wie ze in de gaten houdt en hun singles verzamelt in een playlist op een van de streamingdiensten, krijgt zo toch een albumachtige verzameling voorgeschoteld. In dit artikel stel ik graag een paar van die singlemakers voor.

Allereerst de Amerikaanse producer en bassist **Frank Swart alias Funkwrench Blues**, hij is de ultieme singleproducent. Bijna wekelijks brengt hij wel een nieuwe single uit op Spotify (en natuurlijk Bandcamp en Apple iTunes). Door hem kwam ik op het idee van dit artikel. Wie van stevige, elektrische Chicago blues houdt moet zeker op zoek gaan naar Funkwrench Blues. Altijd pure blues met een enorme hoeveelheid verschillende sologitaristen, die ieder op zichzelf vaak weer een ingang zijn naar nieuwe onbekende muziek, artiesten en groepen. Eén zeldzaam album heeft Funkwrench Blues tot nu op zijn naam staan: 'Soundtrack For A Film Without Pictures' uit 2023. Dat is dan wel meteen een mega-alternatief jazzrockproject met all-star cameo's van onder anderen Bill Evans (de saxofonist), Gary Bartz, Dave Liebman en Scott Amendola. Een zeer beluisterbaar album.

Gitarist Ari Joshua. (Persfoto)
 vervolg in de rechterkolom...

Dan de in Kaapstad (ZA) geboren en in Seattle woonachtige gitarist en componist **Ari Joshua**. Hij maakt rauwe, bluesy muziek in de sfeer van het trio Mededski, Martin & Wood en gitarist Charlie Hunter, met altijd een prominente rol voor zijn stevige gitaarsolo's. Wie op zijn Spotify-artiestenaccount kijkt ziet een enorme verzameling singles, stuk voor stuk met prachtig ontworpen covers. Deze covers zijn vaak uitgewerkt in mooi geanimeerde videoclippen, die te vinden zijn op de eigen website van Ari Joshua en natuurlijk op zijn YouTube-kanaal. Een waar genot om daar doorheen te struinen, zowel voor de muziek als voor de covers en video's. Natuurlijk zit er her en der ook een compleet album of EP tussen, maar zeker de laatste jaren is zijn niet aflatende stroom singles opvallend; in 2024 tot op heden alleen al dertien en in 2023 maar liefs 22 stuks. Hij werkt samen met zulke uiteenlopende artiesten en groepen als organist Delvon Lammarr (in wiens Delvon Lammarr Organ Trio hij ook speelt), toetsenist John Mededski en het RAAR trio.

Ook pianist en componist **Greg Spero** valt de laatste tijd op met een lawine aan singles. Mijn eerste kennismaking met hem was via zijn groep 'Spirit Fingers' en het gelijknamige album uit 2018. Daarna belandde hij in mijn jaarljstje van 2022 met 'The Chicago Experiment'. Toen kreeg Spero de smaak te pakken van het regelmatig singles uitbrengen en het daarbij variëren van stijlen en muzikale partners. Een single geeft zoals gezegd een muzikant de mogelijkheid de wereld snel kennis te laten nemen van een grote diversiteit aan ideeën zonder dat er eerst tijdenlang aan een album gewerkt hoeft te worden. Spero maakt altijd goed in het gehoor liggende jazz met een 'groove' en een hoofdrol voor zijn eigen toetsen.

Wie ook niet op zijn handen zit en ideeën snel lanceert en toch ook al enige tijd aan het firmament staat is het producersduo Logan Roth en Arjun Dube onder de naam **Trap Rabbit**. Ik viel als een blok voor hun single 'This was once out of shape', die mij in 2021 door Spotify werd aangeraden. Een Zappa-eske mix die naar meer smaakt, maar waar bleef dat album dacht ik toen nog. Dat kwam niet en als je dan de artiest gaat volgen komt daar ineens die stroom aan singles, die je in een veel hogere frequentie blijft verrassen dan eens in de twee tot drie jaar (of langer) een album. Heerlijk!

Een bijzonder geval in dit kader is de funky elektronica artiest **MonoNeon**. Eerste vraag: is dit (nog) jazz? Zijn muziek beweegt zich op het grensvlak van hiphop, soul en de P-Funk van Parliament. Deze laatste reken ik zelf nog wel tot een uithoek van de jazzfunk en deze invloed verbaast niet als je ziet dat George Clinton (brein achter Parliament; red) ook regelmatig gast is op zijn singles. Ook de invloed van Prince is niet ver weg in dit universum. MonoNeon brengt gewoon in hoog tempo muziek uit, zowel singles als albums. Alleen dit jaar tot op heden al drie volledige albums en acht singles. Daarnaast is MonoNeon ook actief als een geëngageerde, politieke parodist, met bijvoorbeeld een geweldig nummer over het eten van honden en katten met Donald Trump in de hoofdrol.

(<https://www.youtube.com/watch?v=7tvf6zfCHY>).

Jaap Lampe

Luister hier op Spotify naar:

Funkwrench Blues	https://tinyurl.com/yc2f7mxe
Ari Joshua	https://tinyurl.com/33pskc4t
Greg Spero	https://tinyurl.com/yc4ywku6
Trap Rabbit	https://tinyurl.com/mr3pnjsj
MonoNeon	https://tinyurl.com/245b8bta

EEN GESPREK MET...

ALESSANDRO FONGARO

Contrabassist Alessandro Fongaro was 'Artist in Focus' van het Rotterdamse festival North Sea Round Town 2024. In die rol gaf hij zes concerten met een aantal experimentele formaties, waarin hij nieuwe composities uitvoerde en improviseerde. Onder meer het werk 'Hunters in the Snow', dat hij zijn droomproject noemt, was te horen. Maar ook speelde hij met een kerkorganist en deed hij een geluidswerkshop. We zochten hem op voor een terugblik.

Alessandro Fongaro (1991, Valdagno) woont sinds 2013 in Rotterdam. Tussen 2014 en 2017 leidde hij een kwintet dat in 2016 debuteerde met het album 'Neither More Nor Less' (Mainland Records). Nu leidt hij Pietre, een kwartet dat hij in 2021 formeerde tijdens de lockdown. Fongaro doceert aan het Rotterdamse conservatorium Codarts en is verbonden aan het Batavierhuis, een Rotterdamse plek voor talentontwikkeling.

North Sea Round Town

Fongaro's droomproject 'Hunters in the Snow', een gelaagd symfonisch werk, ging op 27 juni jl. in première in het Rotterdamse filmtheater Cinerama. Acht musici zaten zij aan zij op het podium onder het enorme filmdoek, waarop zwart-wit foto's van Alessandro werden geprojecteerd. Het North Sea String Quartet speelde de meerstemmige arrangementen. Nicolò Ricci (sax), Marta Warelis (toetsen, effecten), Jim Black (drums) en Alessandro Fongaro namen de improvisaties voor hun rekening. Het twee uur durend suiteachtig stuk bevoog tussen ensemblespel en poëtisch intuïtief spel. Al miserend ontstonden boeiende constellaties. Klankclusters dwarrelen minutenlang door de zaal. [vervolg in de rechterkolom...](#)

Alessandro Fongaro in juli in de Laurenskerk, Rotterdam. (Foto: Joke Schot)

Op 2 juli jl. duelleerde Alessandro in de Laurenskerk met kerkorganist Hayo Boerema. Voor dit concert schreef Alessandro een meerdelig werk waarin abstracte soundscapes wisselden met fragmentarische melodische passages die tal van filmische associaties oproepen. Ruim een week later, 10 juli, kreeg het publiek in het Batavierhuis het resultaat van 'Laboratorio del Suono', een ééndaagse geluidswerkshop, voorgeschoteld. Samen met Lucija Gregov (cello) en Mark Schilders (drums) maakte Alessandro Fongaro muziek die leunde op avant-garde en met syncope ritmes.

Hoe kijk je terug op North Sea Round Town?

„Ik ben best trots op mijzelf. 'Artist in Focus' was een grote uitdaging, vooral omdat ik keuzes heb gemaakt die mij uit mijn comfortzone duwden, en dat was precies een van mijn kernpunten in dit traject: deze kans gebruiken om te groeien als artiest en nieuwe dingen leren. Het opbouwen van een eigen programma vroeg de nodige zelfreflectie: wie ben ik als kunstenaar, waar ga ik naartoe, hoe zorg ik ervoor dat mijn keuzes voortkomen uit artistieke en persoonlijke inspiratie en niet ontstaan omdat ik de kans heb om iets te kunnen maken? Dat laatste was ingewikkeld, omdat het North Sea Round Town-programma vroeg om verschillende optredens in een kort tijdsbestek. Als je dat verdiepend en vanuit eerlijkheid wilt doen, [vervolg op de volgende pagina linksboven...](#)

is dat intens. Aan de buitenkant zag je dat misschien niet, maar dit project heeft me soms wel met mezelf geconfronteerd. Mijn eigen uitgangspunten hielpen mij om scherp te blijven. Ik durf nu wel te zeggen dat ik als kunstenaar en als mens ben gegroeid.”

Heb je (muzikale) ontdekkingen gedaan?

„Er zijn veel dingen die ik als componist voor het eerst heb gedaan en meege maakt. Schrijven voor strijkkwartet was de mooiste uitdaging in dit traject.”

Wat heeft jouw rol als artistiek leider opgeleverd?

„Het was een geweldige kans om die rol te onderzoeken en te groeien door leren en experimenteren. Daarnaast heb ik veel inspiratie ontleend aan de nieuwe samenwerkingen die uit de projecten zijn ontstaan.”

Hoe was het om vanuit een opdracht te werken?

„Ik kreeg de ruimte om verschillende ideeën te onderzoeken en dankzij het ervaren team van North Sea Round Town kon ik het hele proces goed managen. Het was heel fijn dat ik tijd kon nemen om ideeën te laten rijpen. Dat gaf mij zelfvertrouwen.”

Heeft 'Artist in Focus' zijn, jouw (manier van werken) beïnvloed?

„Het belangrijkste wat ik in dit traject beter heb geleerd, is het belang van de inhoud en de betekenis van mijn eigen werk te zien. Eerder was ik mij wat minder bewust van 'wat en waarom maak ik?', maar vanaf nu is dat een prioriteit. Dat heeft natuurlijk ook te maken met het nemen van verantwoordelijkheid. North Sea Round Town gaf mij een geweldige kans, waar ik zo goed mogelijk gebruik van wilde maken. Die situatie vroeg om scherpte.”

Heb je een nieuw publiek bereikt?

„Zeker, via North Sea Round Town kon ik mijn muziek presenteren op podia waar ik via mijn eigen netwerk nog nooit had opgetreden.”

Welke plannen heb je voor de nabije toekomst?

„Momenteel ben ik bezig met het plannen van een tour rond de release van de nieuwe titelloze plaat van Pietre. Daarnaast ben ik samen met North Sea Round Town aan het bekijken hoe we mijn 'Artist in Focus'-projecten een toekomst kunnen geven.”

Roland Huguenin

JAZZ IN BEELD

FRANK VAGANÉE TRIO

In het cultuurcentrum Alter Schlachthof in Eupen (ca. 20 kilometer van Vaals in België) traden 12 oktober jl. **Frank Vaganée** (altsax), **Sam Gerstmans** (bas) en **Teun Verbruggen** (drums) op. Jean Schoubs was erbij en maakte de bovenstaande foto's. Op het jazzprogramma staan dit theaterseizoen in Eupen ook onder anderen Emile Parisien, Aaron Parks, Jakob Manz, Nils Wogran, Dave Kikoski en Emma Rawicz. De WDR Big Band met Chris Potter sluit op 6 juli 2025 de rij.

Meer info: <https://www.alter-schlachthof.be/>

JAZZ OP FILM

MAN MET BAS

Bert van Erk, geboren te Amsterdam in 1948, is sinds het begin van de jaren negentig een fenomeen in de Noordelijk jazzscene. Hans Veeger (productie, script) en Frits Boerema (regie, montage) maakten de documentaire 'Man met bas' over het muzikale leven van Van Erk. De film werd 19 oktober in Forum, Groningen, voor het eerst vertoond.

Anders dan de titel doet vermoeden, zijn de drums en het ritme het belangrijkste in de muziek, volgens Van Erk. De jonge Bert vindt zijn weg naar het Amsterdamse conservatorium als gitarist, maar stapt al snel over naar, naar zijn eigen zeggen, de 'dikkeren' snaren.

Daarna raakt Van Erk al snel in Utrecht verzeild, waar hij samen met saxofonist Gijs Hendriks betrokken is bij de oprichting van de Stichting Jazz en Geïmproviseerde Muziek Utrecht (SJU). Echter, de grote Nederlandse steden kunnen Van Erk niet echt bekoren. Hij vertrekt naar Groningen.

Jazzcat Bert valt er met zijn neus in de boter. Groningen kent een rijke jazzscene. Zonder twijfel is hij er de meest gevraagde bassist. De documentaire laat mooie liveopnames zien, onder meer gemaakt in het Groningse podium Brouwerij Martinus met Rene van Astenrode (drums), Jeroen van Olphen (toetsen) en Miguel Martinez (sax). Van Erk maakte onlangs met dit drietal de plaat 'Quartology' (zie de recensie in Jazzflits 427). Van Erk is ook een bevlogen docent en workshopleider. Dat wordt volmondig bevestigd door zijn studenten uit de workshop van Bij Vrijdag, de Groningse muziekschool.

De documentaire schetst een intiem beeld van een geestdriftig musicus. Dat is mede te danken aan het fraaie filmwerk van regisseur Frits Boersma. Hij brengt Van Erk vaak beeldvullend in beeld.

'Man met bas' laat ook vooral een man met een missie zien. Iets wat Bert van Erk recentelijk de Groninger Cultuurprijs 2024 opleverde (zie het bericht hiernaast). 'Man met bas' is een documentaire om niet te missen!

Bart Hollebrandse

PS

De film draait op 26 oktober nogmaals in Forum, Groningen (17.00 uur).

Première: Man met Bas
Filmportret van Bert van Erk,
Nestor van de Groningse jazz

19 oktober 2024 16:00 uur
Forum Groningen
Na afloop gesprek met de filmmakers

FORUM Groningen

De aankondiging van de première van 'Man met bas' getekend door Wim Janssen.

LAATSTE NIEUWS

GRONINGER CULTUURPRIJS VOOR BERT VAN ERK

Bassist en componist Bert van Erk kreeg op 21 oktober de Groninger Cultuurprijs 2024. Hij ontving deze voor zijn 'veertig jaar lange bijdrage aan het jazzklimaat in Groningen. Aan de Cultuurprijs, die om de twee jaar door de provincie en het Cultuurfonds Groningen wordt uitgereikt, is een bedrag van 5.000 euro verbonden.

Van Erk is volgens de jury 'niet alleen een goede muzikant'. Hij wordt in het juryrapport ook geprezen voor 'zijn oog voor talent en zijn open houding naar muzikanten van elk niveau'. Ook wordt zijn bijdrage geroemd aan cultureel studentencentrum USVA, VRIJDAG, de Smederij en talrijke andere initiatieven op het gebied van jazz en geïmproviseerde muziek. Van Erks inspanningen hebben meerdere generaties musici in Groningen geïnspireerd, zo menen de juryleden. De Groninger Cultuurprijsen zijn opgericht om mooie initiatieven, aansprekende projecten en inspirerende personen, gezelschappen en instellingen in de provincie Groningen in de schijnwerpers te zetten. Dit jaar was de derde editie. De volgende uitreiking is over twee jaar, in 2026.

JAZZWEEK TOP DRIE

14 oktober 2024

1 Emmet Cohen

Vibe Provider
(Mack Avenue)

2 Warren Wolf

History Of The Vibraphone
(Cellar Music Group)

3 Catherine Russell & Sean Mason

My Ideal
(Dot Time)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(\[www.jazzweek.com\]\(http://www.jazzweek.com\)\)](#).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Jan-Wouter Alt, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Carrette, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Eric Ineke, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Gijs Ornée, Milan Popov, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Marcel Schikhof, Joke Schot.

Webbeheerder: Erik van Doorne, Masters of Media. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

AANKOMST OP SCHIPHOL

'Mister golden hands' werd hij genoemd. De Roemeense pianist Eugen Cicero – vader van Roger Cicero - op 16 februari 1967 op Schiphol. (Foto: Eric Koch)

Count Basie (links) en Oscar Peterson medio juli op weg naar het North Sea Jazz Festival 1976. (Foto: Bert Verhoeff)